

[Undervisningsministeren]

Der er et udestående spørgsmål, hvor fru Eva Møller i særlig grad havde det forbehold – eller ikke i særlig grad, for det var måske i virkeligheden det eneste – nemlig at der her åbnes mulighed for, at en bredere kreds af udbydere kan være med. Det er rigtigt, at det lægger lovforslaget op til.

Den samme betænkelighed havde fru Birthe Rønn Hornbech modsat fru Ebba Strange, så vi må se, hvordan vi kan få enderne til at nå sammen undervejs i udvalgsarbejdet; det må tiden vise.

Jeg minder om, at når det synspunkt og dermed også den del af forslaget rummes i det samlede lovforslag, så skyldes det bl.a. det beslutningsforslag, det blev pålagt den siddende regering at føre ud i livet, nemlig at der skal lægges op til at give mulighed for at udvide udbyderkredsen.

Det er min opfattelse, og den deles – forstår jeg – af dem, der umiddelbart er skeptiske, at folkeoplysningen har en vigtig rolle at spille i denne sammenhæng. Og vi kan da også konstatere, at specielt nogle af oplysningsforbundene på udmærket vis har drevet sprogskoler. Jeg ser derfor ingen anledning til, at amtskommunerne, som jo har ansvaret for denne undervisning, pludselig skulle tage undervisningen væk fra de steder, hvor den fungerer godt.

Til gengæld må man også erkende – og det er vel nok derfor, spørgsmålet er rejst på et tidligere tidspunkt – at der er områder i landet, hvor den pågældende undervisning ikke foregår tilfredsstillende, og hvor der ikke er de reelle og gode tilbud, der bør være til denne gruppe medborgere. Her synes jeg, det er oplagt, at de, der har ansvaret for at tilrettelægge den undervisning, nemlig amtskommunerne, skal have mulighed for at inddrage andre end dem, der måske mest udpræget har taget den opgave på sig.

Jeg tror som sagt, at der vil vise sig at være gode muligheder for, at de, der hidtil har været initiativtagere og har gjort arbejdet godt, vil kunne fortsætte. Men hvis det ikke er lykkedes tilstrækkeligt og tilfredsstillende, kan der komme nye udbydere ind i billedet.

Fru Birthe Rønn Hornbech spurgte, hvordan kontrollen skal foregå med, om den pågældende elev har de nødvendige sprogforudsætninger for at kunne oppebære en offentlig ydelse, hvis det bliver aktuelt. Det afgøres jo

ikke i uddannelsessystemet, og i øvrigt er undervisningen et tilbud, det bygger på frivillighed. Men hvis man skal oppebære en offentlig ydelse, forudsættes det, at man har deltaget i danskundervisningen og erhvervet et sådant kendskab til det danske sprog, at man kan begå sig i det danske samfund; jeg tror, det var sådan, fru Ebba Strange også udtrykte det.

Fru Ebba Strange var måske lidt i tvivl om, hvorvidt der var foregået et grundigt forarbejde, en direkte evaluering af lov nr. 355. Dertil må jeg svare, at det er der faktisk; men det ligger tilbage i 1991, hvor arbejdet blev sat i gang. Det er ikke et forskningsbaseret evalueringsarbejde, men der er faktisk en rapport, som jeg skal sørge for at tilstille fru Ebba Strange, og som bl.a. lægger op til nogle af de forslag, som er indeholdt i lovforslaget. Jeg mener faktisk, at man har bestræbt sig på at inddrage de erfaringer, som er gjort indtil i dag, og vi skal jo ikke være blinde for, at vi stadig er nybegyndere på området her i landet. Det er jo først i de senere år, vi for alvor har taget denne opgave op ud fra de synspunkter, som mange ordførere på så udmærket måde har gjort rede for.

Jeg vil takke for tilslutningen og endnu en gang sige, at hvor der er behov for at få afklaret nogle spørgsmål, er vi selvfølgelig parat til det i ministeriet.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Først en enkelt ting, som ikke er grunden til, at jeg bad om ordet. Jeg forstod, at der var en rapport, som ministeren ville tilstille fru Ebba Strange, og jeg vil høre, om vi andre også kan komme med på listen. Det ville være dejligt.

Nu er jeg lidt bekymret på baggrund af en oplevelse i går, men så vidt jeg husker – og jeg har da også delvis kunnet få det bekræftet ved at slå op i Folketingets Årbog – taltes der i beslutningsforslaget ikke om, at der skulle være flere udbydere. Beslutningsforslaget siger, at der skulle være flere og mere differentierede tilbud om undervisning i dansk sprog, samfundsforhold og arbejdskendskab, og det kan vi vel udmærket opfylde, selv om vi ikke ændrer på udbyderkredsen, men kun ændrer de tilbud, som den nuværende udbyderkreds giver. Det er i hvert fald min baggrund for at sige, at jeg ikke umiddelbart ønsker at ændre på udbyderkredsen, og jeg mener ikke, jeg er i modstrid med beslutningsforslaget.